

Vargáné Kálmán Marianna a Balatonszentgyörgyi Dobó István Általános Iskola pedagógusának szakmai életútja a Pedagógus Szolgálati Emlékéremig (2018)

Vargáné Kálmán Marianna tanítónő, nevelőtestületünk értékes tagja, igazi, elkötelezett pedagógus, akinek a szó szoros értelmében a hivatása a gyerekek nevelése, oktatása, akire mindig lehet számítani. Bizalommal fordulhatnak hozzá diákok, szülők és pedagógus kollégák egyaránt, megfontolt tanácsaival, óriási tapasztalatával, gazdag módszertani eszköztárával a megoldás-központúságot és a személyiségfejlesztést helyezi középpontba.

A Tanítóképző Főiskolát Kaposváron végezte ezelőtt 40 évvel. Utána az akkori igazgató meghívására bekerült a Kaposvári Gyakorló Általános Iskolába, ahol 3 évet töltött el. Majd mivel férje katona volt, elhelyezték Kalocsára, ahol először 1 évet Dunaszentbenedeken - egy Kalocsa környéki faluban - töltött, majd állást kapott Kalocsán az Ének - Zenei Általános Iskolában. Itt 6 évet töltött, majd a honvédség úgy döntött, hogy Zalaegerszegen folytassa a házaspár a pályafutását. Így került a Zalaegerszegi József Attila Általános Iskolába, ahol 11 és fél évet tanított. Aztán az ottani alakulat felszámolása után Balatonmáriafürdőre költöztek és 1999-ben itt kapott állást az akkor még Önkormányzatok Általános Iskolájában, a mai Dobó István Általános Iskola. Azóta itt tanít intézményünkben, napközis kollégaként.

Ez a " vándorlás " nem vált a szakmai pálya kárára, sőt inkább előnyt hozott, mivel sok pedagógussal, más emberekkel, új nézőpontokkal, új lehetőségekkel ismerkedhetett meg, amiknek jó részét tovább tudta vinni a következő munkahelyre.

Minden munkahelyén a tőle telhető legjobb pedagógiai –szakmai színvonalon végezte tanítói feladatait és ebben a felgyorsult világban egyszer a pedagógia változásaihoz, másodszer a munkahelyi, helyi sajátosságokhoz igyekezett alkalmazkodni. Tanfolyamokkal, önképzéssel, az új módszerekkel mindig lépést tartott. A tanfolyamokat nemcsak a kötelező pontok miatt végezte el, hanem olyan képzéseket választott, amit a szakmai munka során is hasznosítani tudott. Már nem kell a kötelező pontszám, de még most is megy és tanul, mert hittel vallja, hogy a tudás maradandó érték. Az élet kiszámíthatatlan és bár nyugdíjba megy, a megszerzett tudást a későbbiekben újra hasznosíthatja.

Legtöbbször napközi otthonban dolgozott, amit nagyon szeretett, kedvvel és színvonalasan végezte, mert itt van lehetőség a gyerekeket megismerni, több idő van beszélgetni velük, talán még jobban meg is lehet ismerni őket, mint csak a tanórák során. A gyerekek nyitottabbak, többet mondtak magukról, a környezetükről napközis beszélgetések idején, ő pedig mindig meghallgatta ügyes-bajos dolgaikat. Munkája során az osztályfőnököknek is több esetben tudott segíteni, kiegészítve az ő tapasztalataikat. Pedagóguspályája során az osztályfőnökök mindig számíthattak rá, elfogadták a véleményét, tapasztalatát is. Bár többször adódott lehetősége rá, sohasem akart osztályfőnök lenni, mert napközis munkakörben szabadabbnak érezte magát, több lehetőséget látott arra, hogy a gyerekeket ne csak tanítani, hanem nevelni is tudja, értékeket tudjon számukra közvetíteni. Ha tisztességgel, hittel és elköteleződéssel végzi az ember, a napközis munka semmivel sem könnyebb, csak hangsúlyaiban más, mint tanítani.

Mindig nagy öröm volt számára, mikor az ő segítségével, az általa vezetett gyakorlatokkal jobb értékelést kaptak a tanulók, és ezt meg is fogalmazták valamilyen formában és megköszönték a maguk gyermeki módján. Akkor mindig érezte a pedagógus pálya szépségeit, örömeit, hogy érdemes folytatni, még akkor is, amikor valamilyen - akár szakmai, akár emberi - buktatóhoz érkezett az ember.

Máig büszke lehet a kollégánő arra, hogy bármelyik városban ahol tanítóként dolgozott életútja során és ahova valamiért visszamegy, ráköszönnek régi tanítványai, megállnak, megkérdezik, hogy van, elmesélik, mi történt velük.

Pedagógus kollégánőnk, Mariann, a szó legnemesebb értelmében igazi, elkötelezett pedagógus, akinek hivatása a gyerekek nevelése, oktatása. Gyerekekhez való viszonya követendő. Szigorú és egyben következetes, de mindig a gyerekek érdekeit helyezi előtérbe. Számára fontos, hogy a tanulók élvezzék a napköziben eltöltött időt, hiszen játszva a tanulás is könnyebben megy, ezért szívesen mókázik, táncol is velük. Mindig arra törekszik, hogy a délután folyamán elkészüljön minden házi feladat, megtanulják a verset, felkészüljenek a közelgő felmérésekre tehát este otthon már ne kelljen tanulni. Rá lehet számítani kollégaként és barátként is. Mindenkihez van egy-két bátorító szava, mindig mosolyog, kerüli a konfliktusokat, a békés megoldásokra törekszik. Sokat segít megfontolt tanácsaival, óriási tapasztalatával.